

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Boehringer Ingelheim RCV GmbH & Co. KG Magyarországi Fióktelepe

Strona przeciwna: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Sentencja

- 1) Artykuł 90 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisom krajowym, które przewidują, iż przedsiębiorstwo farmaceutyczne nie może odliczyć od podstawy opodatkowania podatkiem od wartości dodanej części swojego obrotu pochodzącego ze sprzedaży produktów leczniczych finansowanych przez państwowy zakład ubezpieczeń zdrowotnych, którą przedsiębiorstwo to wypłaca temu zakładowi na podstawie umowy zawartej między nim a tym przedsiębiorstwem, ze względu na to, że kwoty wypłacone z tego tytułu nie zostały określone na podstawie kryteriów uprzednio ustanowionych przez owo przedsiębiorstwo w ramach jego polityki handlowej i wypłaty te nie zostały dokonane w celach promocyjnych.
- 2) Artykuł 90 ust. 1 i art. 273 dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym, które uzależniają obniżenie a posteriori podstawy opodatkowania podatkiem od wartości dodanej od warunku, aby podatnik uprawniony do zwrotu posiadał fakturę wystawioną na jego nazwisko, stwierdzającą wykonanie transakcji skutkującej zwrotem, nawet jeśli taka faktura nie została wystawiona, a wykonanie tej transakcji może zostać wykazane w inny sposób.

(¹) Dz.U. C 95 z 23.3.2020.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 6 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Barcelona – Hiszpania) – Sumal, S.L. / Mercedes Benz Trucks España, S.L.

(Sprawa C-882/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Konkurencja – Naprawienie szkody spowodowanej przez praktykę zakazaną na mocy art. 101 ust. 1 TFUE – Ustalenie podmiotów odpowiedzialnych za naprawienie szkody – Powództwo o naprawienie szkody skierowane przeciwko spółce zależnej spółki dominującej i wniesione po wydaniu decyzji stwierdzającej udział w kartelu jedynie spółki dominującej – Pojęcie „przedsiębiorstwa” – Pojęcie „jednostki gospodarczej”]

(2021/C 490/04)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Provincial de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sumal, S.L.

Strona pozwana: Mercedes Benz Trucks España, S.L.

Sentencja

- 1) Artykuł 101 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że poszkodowany w wyniku praktyki antykonkurencyjnej przedsiębiorstwa może wnieść powództwo o odszkodowanie, przeciwko spółce dominującej, na którą zostały przez Komisję nałożone w drodze decyzji sankcje w związku z wspomnianymi praktykami lub przeciwko spółce zależnej tej spółki, która nie jest objęta tą decyzją, jeżeli razem stanowią jednostkę gospodarczą. Dana spółka zależna powinna mieć możliwość skutecznego skorzystania z przysługującego jej prawa do obrony w celu wykazania, że nie należy ona do tego przedsiębiorstwa, a w przypadku gdy Komisja nie wydała żadnej decyzji na podstawie art. 101 TFUE, ma ona również prawo zakwestionować prawdziwość zarzucanego zachowania noszącego znamiona naruszenia.

- 2) Artykuł 101 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisom krajowym, które przewidują możliwość przypisania odpowiedzialności za zachowanie jednej spółki innej spółce wyłącznie w przypadku, gdy druga spółka kontroluje tą pierwszą spółkę

(¹) Dz.U. C 87 z 16.3.2020.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 6 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Bruxelles – Belgia) – Top System SA / État belge

(Sprawa C-13/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Prawo autorskie i prawa pokrewne – Ochrona prawna programów komputerowych – Dyrektywa 91/250/EWG – Artykuł 5 – Wyjątki od czynności zastrzeżonych – Czynności konieczne do umożliwienia uprawnionemu nabywcy poprawienia błędów – Pojęcie – Artykuł 6 – Dekompilacja – Warunki]

(2021/C 490/05)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Bruxelles

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Top System SA

Strona pozwana: État belge

Sentencja

- 1) Artykuł 5 ust. 1 dyrektywy Rady 91/250/EWG z dnia 14 maja 1991 r. w sprawie ochrony prawnej programów komputerowych należy interpretować w ten sposób, że uprawniony nabywca programu komputerowego może dokonać dekompilacji całości lub części tego programu w celu poprawienia błędów mających wpływ na jego funkcjonowanie, również w przypadku gdy poprawienie polega na wyłączeniu funkcji zakłócającej prawidłowe funkcjonowanie aplikacji, której program ten jest częścią.
- 2) Artykuł 5 ust. 1 dyrektywy 91/250 należy interpretować w ten sposób, że uprawniony nabywca programu komputerowego, który chciałby dokonać dekompilacji tego programu w celu poprawienia błędów mających wpływ na jego funkcjonowanie, nie jest zobowiązany do spełnienia wymogów przewidzianych w art. 6 tej dyrektywy. Niemniej jednak nabywca ten jest uprawniony do przeprowadzenia takiej dekompilacji jedynie w zakresie koniecznym do poprawienia tych błędów i z poszanowaniem, w stosownym przypadku, warunków przewidzianych w umowie z uprawnionym z tytułu praw autorskich do tego programu.

(¹) Dz.U. C 87 z 16.03.2020.